

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 października 2016 r., mocą której Europejska Służba Działań Zewnętrznych oddaliła złożony przez S. De Loeckera wniosek o udzielenie wsparcia na podstawie art. 12a i 24 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 250 000 EUR;
- obciążenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych jej własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ pozwana, wydając decyzję z dnia 10 października 2016 r., mocą której oddaliła złożony przez skarżącego wniosek o udzielenie wsparcia (zwany dalej „zaskarżoną decyzją”), nie zastosowała się do uzasadnienia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 16 grudnia 2015 r., De Loecker/ESDZ (F-34/15, EU:F:2015:153). Strona skarżąca uważa również, że pozwana naruszyła procedurę wdrożoną przez Biuro Dochodzeń i Postępowań Dyscyplinarnych (IDOC) w następstwie wyroku z dnia 14 lutego 2017 r., Kerstens/Komisja (T-270/16 P, niepublikowany, EU:T:2017:74).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony, a w szczególności naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i naruszenia prawa dostępu do akt wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – VF International/EUIPO – Virmani (ANOKHI)

(Sprawa T-548/17)

(2017/C 347/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciel: T. van Innis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ken Virmani (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Ken Virmani

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „ANOKHI” – zgłoszenie nr 13 025 382

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 maja 2017 r. w sprawie R 2307/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 85 rozporządzenia nr 207/2009 i zasady 94 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Duym/Rada**(Sprawa T-549/17)**

(2017/C 347/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frederik Duym (Ostenda, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji leżącej u podstaw pisma z dnia 7 października 2016 r., która ostatecznie wykluczyła ją z postępowania selekcyjnego na stanowisko kierownika wydziału w DGA 3B Unit NL oraz późniejszej decyzji w sprawie mianowania pani [X] na kierownika niderlandzkojęzycznego wydziału tłumaczeń (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- po drugie, obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia w zakresie, w jakim Rada odmówiła przedstawienia skarżącemu pisemnego i wyrażonego liczbowo uzasadnienia w odniesieniu do niepomysłnego zakończenia postępowania w sprawie mianowania kierownika niderlandzkojęzycznego wydziału tłumaczeń.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ komisja konkursowa nie tylko nie dokonała oceny porównawczej kandydatów na podstawie wyrażonej liczbowo oceny, ale też w aktach sprawy nie figuruje żaden inny dokument tego rodzaju, na przykład komentarz podsumowujący, który wskazywałby, że wśród komisji konkursowej panowała zgoda co do mianowania pani [X] zamiast strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia wewnętrznego ogłoszenia o naborze na stanowisko, ponieważ ocena strony skarżącej dotyczyła także roli politycznej kierownika wydziału tłumaczeń, podczas gdy ogłoszenie o naborze nie wymieniało w ogóle tego elementu a z Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) również nie wynika, by kierownik wydziału tłumaczeń miał pełnić rolę polityczną.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia interesu służby i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ znajomość języka niderlandzkiego nie byłaby poddana testom, mimo że wydział jest wydziałem niderlandzkojęzycznym. W tym względzie strona skarżąca podnosi na podstawie art. 277 TFUE zarzut niezgodności z prawem wewnętrznego ogłoszenia o naborze na stanowisko w świetle art. 7 regulaminu pracowniczego. Ponieważ ogłoszenie to nie wymagało biegłej znajomości języka niderlandzkiego, jest sprzeczne z art. 7 regulaminu pracowniczego. Strona skarżąca wnosi zatem o stwierdzenie niezgodności z prawem tego ogłoszenia *incidenter tantum* w niniejszym postępowaniu. Wreszcie twierdzi, że chociaż inne służby tłumaczeniowe w ramach instytucji mogą poszczycić się kierownikiem wydziału z doskonałą znajomością języka tłumaczenia, to nie będzie tak w przypadku języka niderlandzkiego. Ten ostatni będzie zatem traktowany odmiennie od innych języków, z naruszeniem art. 1 rozporządzenia nr 1/1958, który przyznaje wszystkim językom taką samą powagę.